

25 Ιανουαρίου, 1993

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στές]

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΕΛΩΝΕΙΩΝ,

Εφεσείων,

v.

AFRICANA DISCO LTD (Αρ.1),

Εφεσιβλήτων.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5517).

Δικαίωμα ακρόασης διαδικίου — Αναστολή ή αφαίρεση του δικαιώματος — Κατά πόσο ο διάδικος που παραλείπει να συμμορφωθεί προς Διαταγή του Δικαστηρίου αποστερείται τον δικαίωματος αυτού — Διακριτική ευχέρεια — Αρχές που εφαρμόζονται.

5 Κατά την έναρξη ακρόασης έφεσης για ανεπάρκεια της ποινής (ΑΚ80 πρόστιμο και Διαταγή για Επιστροφή οινοπνευματωδών ποτών που είχαν κατασχεθεί μετά από Ένταλμα Έρευνας) σε υπόθεση που αφορούσε παράβαση των Άρθρων 3(1)(α) και 23 του 10 περί Πώλησεως Οινοπνευματωδών Ποτών Νόμου (Κεφ. 144 και Νόμοι αρ. 50/63, 8/66, 26/68, 4/72, 69/77 και 20/85), οι εφεσιβλήτοι εισηγήθηκαν ότι οι εφεσείοντες στερήθηκαν του δικαιώματος να ακουστούν λόγω καταφρόνησης του Δικαστηρίου να συμμορφωθούν προς τη Διαταγή Επιστροφής των οινοπνευματωδών ποτών.

15 Τα οινοπνευματώδη ποτά που είχαν κατασχεθεί παρέμειναν στην κατοχή του Διευθυντή του Τμήματος Τελωνείων, εν γνώσει του δικηγόρου των εφεσιβλήτων.

20 Την επομένη της καταχώρησης της έφεσης οι εφεσείοντες με επιστολή τους προς τον Αρχιπρωτοκολλητή και αντίγραφα προς τον Πρωτοκολλητή του Επαρχιακού Δικαστηρίου και τον δικηγόρο των εφεσιβλήτων ειδοποίησαν ότι κατά την εκδίκαση της έφεσης θα έθεταν επιχειρήματα υπέρ της κατάσχεσης των κατασχεθέντων ποτών.

25 Οι εφεσείοντες κατά την ακρόαση της έφεσης αρνήθηκαν ότι προέβησαν σε οποιαδήποτε καταφρόνηση του Δικαστηρίου και περαιτέρω εισηγήθηκαν ότι η μη έκδοση διατάγματος κατασχέσεως των ποτών αποτελούσε το αντικείμενο της έφεσης.

Το Ανώτατο Δικαστήριο αποδέχτηκε την εισήγηση των εφεσειώντων και αποφάνθηκε ότι:

1. Το Δικαστήριο έχει διακριτική ευχέρεια να αναστείλει ή αφαιρέσει το βασικό δικαίωμα ακροάσεως που έχει κάθε διάδικος σαν θέμα γενικής αρχής, αν αυτός είναι αποδεδειγμένα ένοχος παρακοής και η παρακοή αποτελεί εμπόδιο στην πορεία της δικαιοσύνης με το να δυσκολεύεται η διακρίβωση των ορθών γεγονότων ή η εφαρμογή της διαταγής του Δικαστηρίου. Εάν ο υπαίτιος διάδικος δείξει καλό λόγο για την μη άσκηση της διακριτικής ευχέρειας εναντίον του τότε το Δικαστήριο δεν την ασκεί.

5

2. Ο διάδικος δεν εμποδίζεται να ακουστεί σε διαδικασία στην οποία η εγκυρότητα διατάγματος είναι επίδικο θέμα. Το θέμα της νομιμότητας πρέπει να αποφασίζεται κατά προτεραιότητα για τον λόγο ότι δεν πρέπει να επιτραπεί η συνέχιση της ισχύος διαταγμάτων που δεν είναι νόμιμα.

10

3. Με βάση τη νομολογία στις πολιτικές υποθέσεις - δεν υπάρχει νομολογία σε ποινικές υποθέσεις - επειδή η Διαταγή Επιστροφής είναι ουσιαστικά αντικείμενο της έφεσης ο εφεσείων δεν εμποδίζεται να ακουστεί. Και αν ακόμα ήταν θέμα διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου, αυτή θα ασκείτο υπέρ του δικαιώματος ακροάσεως του εφεσείοντα.

15

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η αίτηση των εφεσιβλήτων απορρίπτεται.

20

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Mavrommatis and 2 Others v. Cyprus Hotels Co. Ltd (1967) 1 C.L.R. 266.

Smith v. Paphos Stone C. Estates Ltd & Άλλων (1989) 1 Α.Α.Δ.(Ε) 499.

25

Mouzouris & Another v. Xylophaghou Plantations Ltd (1977) 1 C.L.R. 287.

Ιωσηφάκης ν. Αριστοδήμου Απόφαση ημερ. 10.4.1990

Άκης άλλως Γρηγορίου και Άλλοι ν. Σταύρου & Άλλων (1992) 1 Α.Α.Δ. 237.

30

Karaolis Developments Ltd. Απόφαση ημερ. 28.11.1990.

Αίτηση.

Αίτηση από το δικηγόρο των εφεσιβλήτων όπως το Ανώτατο Δικαστήριο, ασκώντας την διακριτική του εξουσία, αποκλείσει τον εφεσείοντα από του να ακουστεί, γιατί είναι ένοχος καταφρόνησης του Δικαστηρίου επειδή

35

δεν παρέδωσε στους εφεσίβλητους τα οινοπνευματώδη ποτά, τα οποία το Πρωτόδικο Δικαστήριο διέταξε να επιστραφούν σ' αυτούς.

5 Μ. Τριανταφυλλίδης, Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, με Λ. Καουτζάνη (κα), Δικηγόρο της Δημοκρατίας, για τον εφεσείοντα.

Κ. Καλλής, για τους εφεσίβλητους.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ενδιάμεση απόφαση του Δικαστηρίου. Κατά την έναρξη της ακρόασης της εφέ-
10 σεως αυτής, ο δικηγόρος των εφεσιβλήτων υπέβαλε ότι ο εφεσείων στερήθηκε του δικαιώματος να ακουστεί και, εν πάση περιπτώσει, το Δικαστήριο τούτο, ασκώντας διακριτική εξουσία, πρέπει να τον αποκλείσει από του να ακουστεί, γιατί είναι ένοχος καταφρόνησης του Δικαστηρίου, επειδή δεν παρέδωσε στους εφεσιβλήτους τα οινοπνευμα-
15 τώδη ποτά, τα οποία το Πρωτόδικο Δικαστήριο διέταξε να επιστραφούν σ' αυτούς.

Οι εφεσίβλητοι βρέθηκαν ένοχοι κατοχής και προσφοράς για πώληση οινοπνευματωδών ποτών χωρίς να έχουν άδεια από την Αρμόδια Αρχή, κατά παράβαση των Άρ-
20 θρων 3(1)(α) και 23 του περί Πωλήσεως Οινοπνευματωδών Ποτών Νόμου, (Κεφ. 144 και Νόμοι Αρ. 50/63, 8/66, 26/68, 4/72, 69/77 και 20/85), (ο "Νόμος").

Η ποινή που προνοεί το Άρθρο 23 του Νόμου είναι φυλάκιση μέχρι έξι μήνες, ή πρόστιμο £450,-, ή/και τα δύο
25 και κατάσχεση των οινοπνευματωδών ποτών σχετικά με τα οποία διεπράχθη το αδίκημα.

Στις 2 Σεπτεμβρίου, 1991, το Πρωτόδικο Δικαστήριο, επέβαλε πρόστιμο £80,- και διέταξε όπως τα ποτά, που είχαν κατασχεθεί ύστερα από Ένταλμα Έρευνας, επιστρα-
30 φούν στους εφεσιβλήτους.

Στις 11 Σεπτεμβρίου, 1991, καταχωρίστηκε η παρούσα έφεση.

Ο λόγος εφέσεως είναι:-

"Η ποινή που επιβλήθηκε είναι παντελώς ανεπαρκής γιατί δεν είναι ικανοποιητική για την τιμωρία της Εφεσιβλήτου ούτε για την αναμόρφωσή της ούτε για την αποτροπή διάπραξης παρομοίων αδικημάτων από άλλους."

5

Στις 12 Σεπτεμβρίου, 1991, από το Γραφείο του Γενικού Εισαγγελέα στάληκε στον Αρχιπρωτοκολλητή, με αντίγραφο στον Πρωτοκολλητή Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας και στο δικηγόρο των εφεσιβλήτων, η ακόλουθη επιστολή:-

10

"Στις 11.9.1991 καταχωρήθηκε έφεση από τον Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας κατά της ποινής που επιβλήθηκε στην Ποινική υπόθεση με αρ. 14728/90 του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, σχετικά με αδίκημα κατά παράβαση άρθρων του περί Πωλήσεως Οινοπνευματωδών Ποτών Νόμου.

15

Κατά την εκδίκαση της έφεσης θα αναπτυχθεί επιχειρηματολογία ότι τα κατακρατηθέντα ποτά έπρεπε να κατασχεθούν και όχι να επιστραφούν στην κατηγορούμενη εταιρεία.

20

Παρακαλείσθε όπως μεριμνήσετε να δοθούν οδηγίες στο Τμήμα Τελωνείων ώστε να παραμείνουν τα υπό αναφορά ποτά στη φύλαξη του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας έως ότου εκδικασθεί η έφεση."

25

Πρόδηλα, επειδή το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας δεν είχε χώρο και τρόπο φύλαξης, τα ποτά παρέμειναν στην κατοχή του Διευθυντή Τμήματος Τελωνείων.

Ο δικηγόρος των εφεσιβλήτων, που εγνώριζε τη διευθέτηση αυτή από το Σεπτέμβρη του 1991, δεν προέβη σε καένα ένδικο μέτρο.

30

Ο δικηγόρος των εφεσιβλήτων στήριξε την εισήγησή

2 Α.Α.Δ. Διευθ. Τμ. Τελωνείων ν. *Africana* (Αρ. 1) Στυλιανίδης, Δ.

του στην υπόθεση *Theofylactos Mavrommatis and 2 Others v. Cyprus Hotels Co. Ltd.* (1967) 1 C.L.R. 266. Αναφέρθηκε, επίσης, στην Αίτηση Αρ. 118/89 - *Marie Therese Smith v. Paphos Stone C. Estates Ltd. και Άλλων* (1989) 1
5 Α.Α.Δ. (Ε) 499.

Ο Γενικός Εισαγγελέας απάντησε ότι δεν υπήρξε παράβαση της Διαταγής του Δικαστηρίου, ούτε καταφρόνηση. Περαιτέρω, είπε ότι η μη έκδοση διατάγματος κατασχέσως των ποτών και η Διαταγή Επιστροφής τους στους εφεσιβλήτους είναι αντικείμενο της έφεσης.
10

Το ζήτημα που εγείρεται απασχόλησε το Ανώτατο Δικαστήριο σε Πολιτικές Υποθέσεις - (*Theofylactos Mavrommatis and 2 Others v. Cyprus Hotels Co. Ltd.* (ανωτέρω)· *Antonis Mouzouris and Another v. Xylophaghou Plantations Ltd.* (1977) 1 C.L.R. 287· *Αντώνης Θ. Ιωσηφάκης ν. Χαράλαμπου Αριστοδήμου, Πολιτική Έφεση Αρ. 7886, (Απόφαση δόθηκε στις 10 Απριλίου, 1990, δε δημοσιεύτηκε ακόμα)*· *Άκης άλλως Γρηγόρης Γρηγορίου και Άλλοι ν. Χριστίνας Σταύρου και Άλλων* (1992) 1 Α.Α.Δ. 237. Σχετικές είναι και οι Αποφάσεις σε αιτήσεις για έκδοση ενταλμάτων certiorari και prohibition - *Marie Therese Smith v. Paphos Stone C. Estates Ltd. και Άλλων*, (ανωτέρω)· *Chr. Karaolis Developments Limited, Αίτηση Αρ. 149/90, (Απόφαση δόθηκε στις 28 Νοεμβρίου, 1990, δε δημοσιεύτηκε ακόμα)*).
15
20
25

Στην υπόθεση *Mavrommatis*, (ανωτέρω), έλαβε χώραν διάλογος μεταξύ του τότε Προέδρου του Δικαστηρίου και των δικηγόρων του εφεσείοντα. Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου εξέφρασε την άποψη ότι το Δικαστήριο δεν ήταν διατεθειμένο να ακούσει οποιαδήποτε επιχειρηματολογία, εκτός εάν υπήρχε συμμόρφωση προς το εκκαλούμενο Διάταγμα του Πρωτόδικου Δικαστηρίου. Η υπόθεση όμως αυτή έχει προσπελαστεί από τη μεταγενέστερη νομολογία.
30

Η γενική αρχή είναι ότι κάθε διάδικος έχει δικαίωμα ακροάσεως. Το Δικαστήριο έχει διακριτική ευχέρεια να
35

αναστείλει ή αφαιρέσει το βασικό αυτό δικαίωμα ακροάσεως, εάν διάδικος είναι αποδεδειγμένα ένοχος παρακοής και το συμφέρον της δικαιοσύνης επιβάλλει τούτο, δηλαδή η παρακοή αποτελεί εμπόδιο στην πορεία της δικαιοσύνης στη συγκεκριμένη υπόθεση - με το να δυσκολεύεται η διακρίβωση των ορθών γεγονότων ή η εφαρμογή της διαταγής του Δικαστηρίου. Το Δικαστήριο δεν ασκεί την πιο πάνω εξουσία του, εάν ο υπαίτιος διάδικος δείξει καλό λόγο για τη μη άσκηση της διακριτικής ευχέρειας εναντίον του. 5

Σε διαδικασία, στην οποία η εγκυρότητα του διατάγματος είναι επίδικο θέμα, ο διάδικος δεν εμποδίζεται να ακουστεί, γιατί δεν είναι ορθό να επιτραπεί σε διάταγμα να συνεχίσει να ισχύει, χωρίς να αποφασιστεί πρώτα το θέμα της νομιμότητάς του. 10

Από την επιστολή ημερομηνίας 12 Σεπτεμβρίου, 1991, και το λόγο εφέσεως, που έχουν προεκτεθεί, είναι καθαρό ότι η έφεση στρέφεται εναντίον της ποινής και, ειδικά, εναντίον της απόφασης του Πρωτόδικου Δικαστηρίου να μην εκδώσει διάταγμα κατασχέσεως των ποτών. 15

Με βάση τη νομολογία στις πολιτικές υποθέσεις - δεν υπάρχει νομολογία σε ποινικές υποθέσεις - καταλήγουμε ότι, επειδή η Διαταγή Επιστροφής είναι, ουσιαστικά, αντικείμενο της έφεσης, ο εφεσείων δεν εμποδίζεται να ακουστεί στην παρούσα έφεση. Και αν ακόμα ήταν θέμα διακριτικής ευχέρειας του Δικαστηρίου, το Δικαστήριο θα ασκούσε τη διακριτική του εξουσία υπέρ του δικαιώματος ακροάσεως του εφεσείοντα. 20 25

Για τους πιο πάνω λόγους, η εισήγηση του δικηγόρου των εφεσιβλήτων απορρίπτεται.

Αίτηση απορρίπτεται.